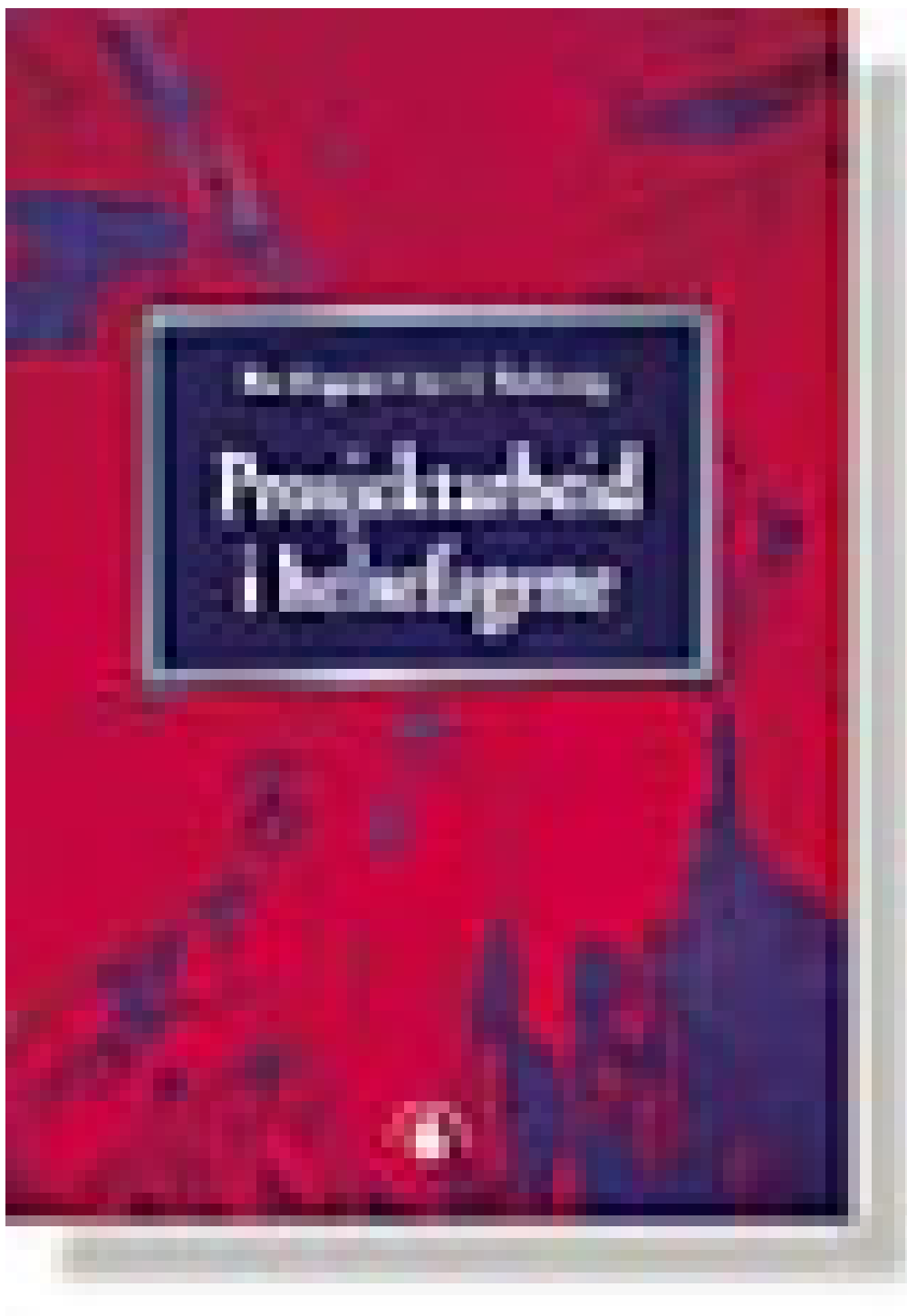

Prosjektarbeid i helsefagene

BOKOMTALER

De to forfatterne bak boken *Prosjektarbeid i helsefagene*, Per Magnus og Leiv S. Bakketeig har begge sin bakgrunn fra epidemiologi og samfunnsmedisin. Boken kommer på et svært gunstig tidspunkt for medisinsk utdanning på alle nivå. Landsstyret i Den norske lægeforening gav i høst sin tilslutning til at man i Legeforeningens faglige organer og i arbeidet utad med forbedring av spesialistutdanningen skulle arbeide videre med forslag om at prosjektarbeid av en viss varighet skulle kunne inngå som tellende tjeneste til alle spesialiteter. Boken henvender seg primært til studenter i grunn- og videreutdanninger innenfor helsefagene, men forfatterne mener også andre med interesse for prosjektarbeid i praksis vil kunne ha glede av boken.

Et prosjekt består i de fleste tilfeller av ulike faser. Disse presenterer forfatterne som: planlegging, gjennomføring, analyse og rapportering. En av de viktigste forutsetningene for at prosjektet skal bli vellykket, er ifølge forfatterne god planlegging og godt samhold i prosjektteamet.

Forfatterne definerer et prosjekt som en tidsavgrenset arbeidsoppgave med en spesifikk målsetting. Prosjektene kan være av kort varighet eller de kan strekke seg over flere år som i et større forskningsprosjekt. Boken tar for seg ulike prosjekttyper. Forfatterne har valgt å dele inn prosjekttypene etter hensikt eller målsetting. Læring, systematisering av kunnskap, forskning og gjennomføring av tiltak danner utgangspunkt for de fire typene prosjekter som boken i hovedsak beskriver.

I forbindelse med presentasjonen av problembasert læring som eksempel på prosjektarbeid, gir boken en konkret og anvendbar beskrivelse av veileders rolle. Blant annet inneholder dette kapitlet en oppsummering av de kravene og forventningene som stilles til veilederne.

De første 50 sidene av boken tar opp prosjektarbeid på en mer generell basis, gir en innføring i problembasert læring og tar opp noe mer grundig litteraturprosjektene og utredningene. Resten av boken er viet forskningsprosjekter; det å skape ny kunnskap. Forfatterne gir også her en grundig og særdeles nyttig fremstilling av progresjonen i et forskningsprosjekt. De diskuterer gode og dårlige problemstillinger. Videre tar de opp bruk av kvalitative versus kvantitative data og diskuterer fordeler og ulemper ved bruk av disse. Her er utrolig mange gode råd for dem som har liten erfaring med forskningsbaserte prosjekter.

Delkapitlene om design og faren for systematiske feil og hvordan en eventuelt kan oppdage disse, er særdeles gode. Videre har forfatterne brukt en del sider på å anmode samtlige som vil inn i forskningsbasert virksomhet om å bruke protokoll. Avslutningsvis diskuterer forfatterne det å gjennomføre prosjekter i forebygging og behandling i relasjon til faglighet og politiske beslutninger. Også dette kapitlet inneholder en rekke gode råd og anbefalinger som alle med interesse for fordypning i fagområder vil ha glede av.

Det siste kapitlet er en oppsummering av de viktigste punktene boken har tatt opp omkring de ulike prosjektene. Nytt og interessant er at forfatterne tar opp begrepet prosjektkompetanse. Det gis ingen eksakt definisjon på begrepet med begrunnelse i at prosjekter er så ulike i sine detaljer. De beskriver imidlertid hva som ligger bak begrepet kompetanse, og definerer det til kunnskap, kommunikasjon og kreativitet. De tre siste begrepene blir omtalt avslutningsvis i boken.

Boken er aktuell, den kommer på et tidspunkt hvor prosjektarbeid kommer til å befestes seg som en betydelig metodikk i medisinsk utdanning. Den er overkommelig i størrelse og har et lett tilgjengelig språk. Samtidig må det sies at forfatterne er svært beskjedne når de har gitt boken tittelen *Prosjektarbeid i helsefagene*. Den inneholder så mye mer om ulike prosjektarbeider både med hensyn til nivå i utdanningen og dybde i fagstoffet. Noe av det som gjør boken spesielt tiltalende, er at den har en rekke gode og relevante eksempler som de fleste lesere vil kjenne seg igjen i.

Forfatterne sier i forordet at de har brukt en del av stoffet i egen undervisning. Etter som de nå har skrevet en bok om dette temaet for første gang, inviterer de leserne til å komme med tilbakemeldinger og innspill på innholdet.

Boken er meget leseverdig og svært aktuell. Mitt råd til Tidsskriftets lesere er: Få tak i boken! Den er et viktig og nyttig bidrag i det daglige arbeidet uansett hvor i det medisinske utdanningssystemet man befinner seg.

ÅseBrinchmann-Hansen

Pedagogisk avdeling

Legeforeningen

Publisert: 20. juni 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 27. mars 2026.